นิทานชาดกประกอบภาพสี่สีสวยงามสำหรับเด็กและเยาวชน

พระนารทพรหม

“ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก”

โอวาทสุดท้ายที่ท่านพุทธทาสภิกขุมอบเป็นมรดกแก่มนุษยชาติ

นิทานชาดกพระเจ้าสิบชาติเล่มนี้ เป็นหนังสือที่อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสำหรับเด็ก เยาวชน และผู้ปกครองที่จักนำไปเล่าสอนเด็ก ประกอบด้วยภาพสีสวยงามตลอดเล่ม ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม ขออนุโมทนาแด่ท่านผู้ปกครองและครูบาอาจารย์ที่เห็นคุณค่าของหนังสือนิทานชาดกและนำไปเผยแพร่ เพื่อประโยชน์จักบังเกิดแก่เยาวชนของเรา

ด้วยความสุจริต หวังดี

ธรรมสภาปรารถนาให้โลกพบกับความสงบสุข

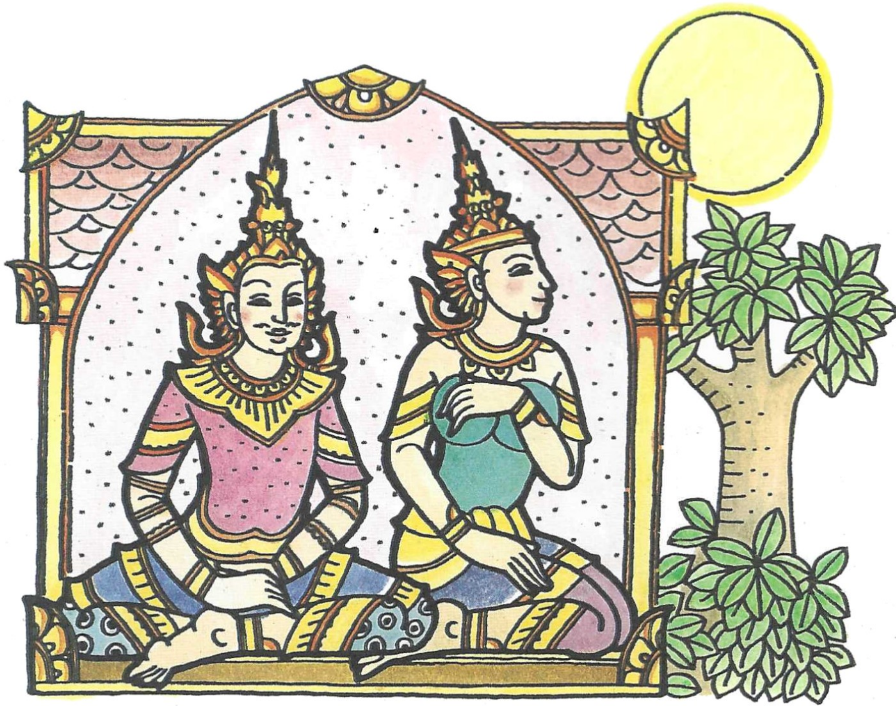
พระนารทพรหม

ครั้งเสวยพระชาติเป็นนารทพรหม

พระพุทธเจ้าของเราทรงบำเพ็ญอุเบกขาบารมีขั้นสูงสุด

คือ ใช้ปัญญาที่ลึกซึ้ง กลับพระทัยพระเจ้าอังคติราชให้มีความเห็นถูก

เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม และการเวียนว่ายตายเกิดในภพภูมิต่างๆ

๑. คืนเดือนหงาย

ในเมืองมิถิลา แคว้นวิเทหะ มีกษัตริย์ครองราชสมบัติสืบต่อกันมาหลายชั่วรัชกาล จนมาถึงรัชกาลของพระเจ้าอังคติราช

พระเจ้าอังคติราชเป็นกษัตริย์ที่ตั้งอยู่ในทศพิธราชธรรม พระองค์มีพระราชธิดาแสนสวยอยู่พระองค์หนึ่ง มีพระนามว่า "รุจา"

และมีอำมาตย์ผู้ใหญ่ที่คอยรับใช้ใกล้ชิดอยู่ ๓ ท่าน คือ ท่านวิชัยอำมาตย์ สุนามอำมาตย์ และอลาตอำมาตย์

ในคืนวันเพ็ญเดือน ๑๒ คืนหนึ่งท้องฟ้าแจ่มใสสว่าง ขณะที่พวกชาวเมืองกำลังสนุกสนานครึกครื้นกันอยู่กับการเล่นมหรสพ พระเจ้าอังคติราชได้เสด็จออกประทับอยู่กลางท้องพระโรง มีข้าราชบริพารเฝ้าแหนอยู่เนืองแน่น อำมาตย์ผู้ใหญ่ ๓ ท่าน ก็เฝ้าอยู่ด้วย

หลังจากที่พระเจ้าอังคติราชได้ตรัสทักทายกับบรรดาข้าราชบริพารที่เฝ้ารับเสด็จภายในท้องพระโรงแล้ว พระองค์ก็หันมาตรัสถามเป็นเชิงปรึกษาอำมาตย์ผู้ใหญ่ ทั้ง ๓ ท่านนั้นว่า

"คืนเดือนหงายเช่นนี้ ควรจะทำอะไรกันดี จึงจะเป็นประโยชน์"

๒. ข้อเสนอของอำมาตย์

อำมาตย์ทั้ง ๓ ได้ยินพระเจ้าอังคติราชตรัสเชิงปรึกษาเช่นนั้น ต่างก็เสนอความคิดของตน

อลาตอำมาตย์กราบทูลขึ้นเป็นคนแรกว่า

"ขอเดชะ พระองค์ควรจะยกทัพไปตีเอาบ้านเมืองที่ยังไม่ขึ้นแก่พระองค์"

"ขอเดชะ" สุนามอำมาตย์คัดค้านขึ้น "ข้าพระพุทธเจ้าเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำเช่นนั้น เพราะบัดนี้ไม่มีบ้านเมืองไหนที่จะไม่สวามิภักดิ์ต่อพระองค์ ข้าพระพุทธเจ้าขอเสนอว่าคืนเดือนหงายอย่างนี้ ควรจะมีการเลี้ยงดูอวยชัยให้พร และมีการฟ้อนรำขับร้อง ดีด สี ตี เป่า ดนตรีกันให้สนุกสนาน ครึกครื้น จะเป็นประโยชน์กว่า พระเจ้าข้า"

"ไม่มีประโยชน์ พระเจ้าข้า" วิชัยอำมาตย์คัดค้านบ้าง "ความสนุกสนานบันเทิงเป็นของหาได้ง่าย ข้าพระพุทธเจ้าเห็นว่า พระองค์ควรเสด็จเข้าไปหาสมณพราหมณ์ผู้ทรงศีล แล้วตรัสถามถึงข้อธรรมต่างๆ จะเป็นประโยชน์กว่า พระเจ้าข้า"

พระเจ้าอังคติราชได้ฟังข้อเสนอของอำมาตย์ทั้ง ๓ ทรงเห็นชอบกับข้อเสนอของวิชัยอำมาตย์ จึงตรัสสั่งให้พวกเจ้าพนักงานเตรียมจัดขบวนเสด็จ

๓. เสด็จพบคุณาชีวก

บรรดาสมณพราหมณ์ที่มีชื่อเสียงในยุคนั้น คุณาชีวกเป็นผู้หนึ่งที่มีคนยกย่องนับถือมาก ขณะนี้อยู่ในป่ามิคทายวัน

พระเจ้าอังคติราชได้เสด็จไปที่นั่น พร้อมด้วยข้าราชบริพารจำนวนมาก คุณาชีวกได้ถวายการต้อนรับอย่างสมพระเกียรติ

หลังจากที่ทั้ง ๒ ฝ่าย ถามถึงสารทุกข์สุกดิบของกันและกันแล้ว พระเจ้าอังคติราชได้ตรัสถามว่า "คนเราทำอะไรจึงจะได้ไปสวรรค์ และทำอะไรจึงจะไปนรก"

และยังมิทันที่คุณาชีวกจะตอบ พระเจ้าอังคติราชได้ตรัสถามต่อไปว่า

"บุคคลควรจะประพฤติธรรมต่อบุคคลต่อไปนี้อย่างไร คือ บิดา มารดา ครู อาจารย์ บุตร ภรรยา ผู้เฒ่าผู้แก่ สมณพราหมณ์ และพลพาหนะ รวมทั้งบ้านเมืองด้วย"

ในที่ประชุมนั้น นอกจากพระเจ้าอังคติราชและข้าราชบริพารแล้ว ก็ยังมีพราหมณ์และคหบดีซึ่งเป็นลูกศิษย์ของคุณาชีวกนั่งอยู่ด้วย ทุกคนฟังคำถามอย่างใจจดใจจ่อ และรู้สึกหนักใจแทนอาจารย์ของตน

๔. คำตอบของคุณาชีวก (๑)

คุณาชีวกได้ฟังคำถามของพระเจ้าอังคติราชแล้ว นั่งสงบนิ่งอยู่ครู่หนึ่ง ทำนองครุ่นคิด จากนั้น คุณาชีวกจึงได้ตอบไปตามความรู้ความเข้าใจของตนว่า

๑. บุญ บาป ไม่มี โลกหน้าไม่มี โลกนี้ไม่มี

๒. บิดา มารดา ไม่มี
คนเกิดทุกวันนี้เกิดตามกันมา เหมือนกับเรือน้อยห้อยท้ายเรือใหญ่
จะว่าใครเป็นบิดามารดาใครไม่ได้

๓. สัตว์และคนเสมอกันหมด ไม่มีใครประเสริฐกว่าใคร
การนอบน้อมต่อผู้ใหญ่ ไม่มีผลอันใด

๔. ใครจะได้ดี ได้ชั่ว ก็ได้เอง ไม่มีบาปบุญสิ่งใดตกแต่งให้

๕. ทานหรือผลทาน ไม่มี คนให้ทานคือคนโง่ คนรับทานคือคนฉลาด

พูดมาถึงตรงนี้ คุณาชีวกก็หยุดเว้นระยะครู่หนึ่ง เพื่อดูซิว่าพระเจ้าอังคติราชจะเข้าใจในคำสอนของตนหรือไม่

๕. คำตอบของคุณาชีวก (๒)

เมื่อคุณาชีวกเห็นว่าพระเจ้าอังคติราชฟังด้วยความสนพระทัย คุณาชีวกก็ได้โอกาสกล่าวต่อไปตามความคิดของตนว่า

"ร่างกายอันเป็นที่รวมของดิน น้ำ ลม ไฟ สุข ทุกข์ และชีวิต ทั้ง ๗ นี้ เมื่อแยกจากกันแล้ว...ไฟก็คงไปอยู่กับไฟ ดินก็คงไปอยู่กับดิน น้ำก็คงไปอยู่กับน้ำ ลมก็คงไปอยู่กับลม

ส่วนสุข ทุกข์ และชีวิต ก็ลอยไปตามลม ใครฆ่าใครก็ไม่เป็นบาปอะไร ดาบที่ฟันเข้าไปในเนื้อก็แทรกเข้าไปในช่องว่าง จึงจัดว่าเป็นการฆ่าหรือทำร้ายไม่ได้

เมื่อบาปไม่มี...ผลของบาปจะมีจากไหน

สัตว์ทุกจำพวกเวียนว่ายตายเกิดไปได้ ๖๔ กัป ก็บริสุทธิ์ไปเอง

แต่ถ้ายังไม่ถึงกำหนดนั้น จะทำอย่างไรก็ไม่มีทางบริสุทธิ์ได้

แต่ถ้าถึงกำหนดแล้ว แม้ทำความชั่วไว้มาก ก็บริสุทธิ์ไปเอง"

พระเจ้าอังคติราชนั่งฟังคุณาชีวกด้วยความสนพระทัย และเริ่มคล้อยตามคำสอนของเขา พระองค์มองดูเขาด้วยความชื่นชม

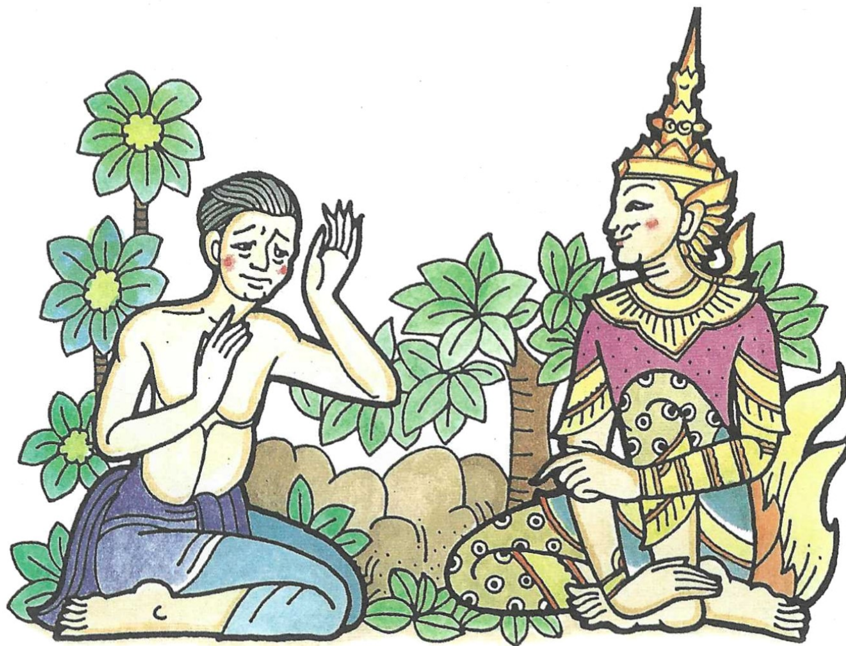
๖. ผู้สนับสนุน (๑)

ครั้นคุณาชีวกกล่าวจบแล้ว อลาตอำมาตย์ซึ่งตามเสด็จมาด้วย และเป็นศิษย์ของคุณาชีวก จึงกล่าวสนับสนุนว่า คำของคุณาชีวกถูกต้องทุกประการ แล้วเล่าเรื่องของตนเองเสริมว่า...

"ในชาติหนึ่ง ข้าพระพุทธเจ้าเคยเกิดเป็นคนฆ่าวัว ได้ทำบาปกรรมไว้มาก แต่ครั้นตายจากชาตินั้นแล้ว ได้มาเกิดในตระกูลขุนนางของพระองค์ ซึ่งร่ำรวย ด้วยเหตุนี้ข้าพระพุทธเจ้าจึงเชื่อแน่ว่า บาปไม่มีแน่ เพราะถ้ามี ข้าพระพุทธเจ้าก็จะต้องไปตกนรก"

อลาตอำมาตย์ระลึกชาติได้เพียงชาติเดียว เลยจากนั้นไปเขาระลึกไม่ได้

ความจริงแล้ว การที่เขาเกิดมาในตระกูลขุนนางในชาตินี้ เป็นด้วยบุญที่ทำไว้ในชาติหนึ่งส่งผล คือในชาตินั้นเขาได้บูชาพระเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้ากัสสปะ ด้วยดอกอังกาบ ตายจากชาตินั้น บุญนี้ยังมิได้ให้ผล เพราะมีบาปบางอย่างมาขัดขวาง ส่งผลให้เขาต้องไปเกิดในตระกูลคนฆ่าวัว ต่อหลังจากชาตินั้นแล้ว บุญจึงได้โอกาสส่งผลให้ได้มาเกิดในตระกูลขุนนาง เขาระลึกชาติได้เพียงชาติเดียว จึงทำให้เกิดความเห็นผิดไปว่า บาปไม่มีผล และกล่าวสนับสนุนความเห็นของคุณาชีวกดังกล่าวแล้ว

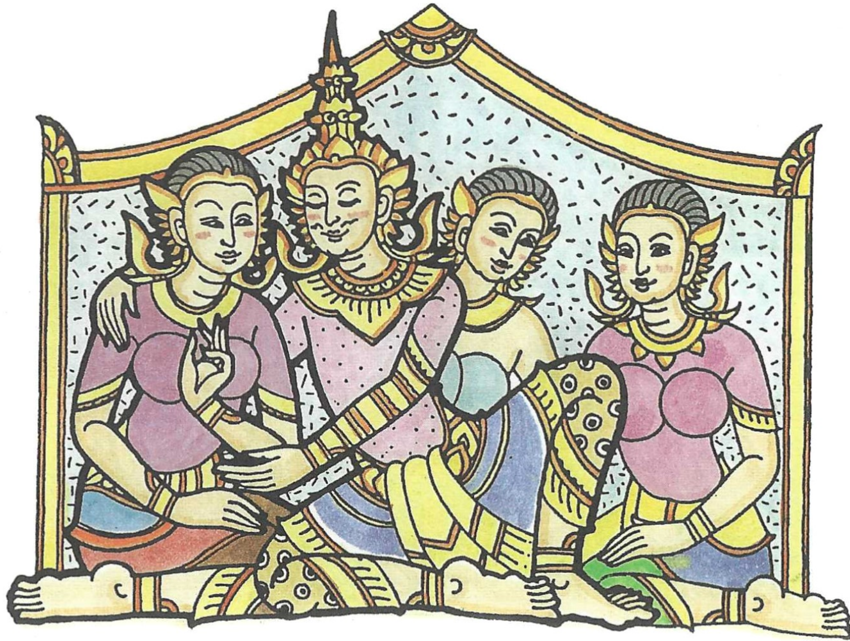

๗. ผู้สนับสนุน (๒)

หลังจากอลาตอำมาตย์กล่าวจบแล้ว ก็มีเสียงร้องไห้ดังขึ้น เมื่อทุกคนหันไปดูก็เห็นชายเข็ญใจผู้หนึ่งนั่งร้องไห้อยู่

ชายคนนี้ชื่อ "วีชกะ" ระลึกชาติได้ชาติหนึ่ง ว่าเขาเคยเกิดเป็นเศรษฐี ทำความดีไว้มาก มีทั้งให้ทาน รักษาศีล อยู่เป็นนิตย์ แต่ครั้นตายจากชาตินั้นมาแล้ว กลับต้องมาเกิดเป็นลูกคนจนในชาตินี้ และได้รับความยากจนเรื่อยมาตั้งแต่เกิด จากการระลึกชาติได้ชาติหนึ่งนั้น เขาจึงสรุปเอาว่า ความดีไม่มีผลเลย แล้วเกิดความเสียใจทำให้ต้องร้องไห้ออกมา

ความจริงแล้ว การที่เขาต้องมาเกิดเป็นลูกคนจนต่ำต้อยเช่นนี้ก็เพราะในชาติก่อนที่จะเกิดเป็นเศรษฐีนั้น เขาเกิดเป็นเด็กเลี้ยงวัว วันหนึ่ง ขณะเที่ยวตามหาวัวอยู่ในป่า มีพระรูปหนึ่งเดินหลงทางมาถามเขา เขากำลังไม่สบายใจ จึงด่าพระ ตายจากชาตินั้น บาปนี้ยังมิได้ให้ผล เพราะมีบุญบางอย่างมาขัดขวาง ส่งผลให้เกิดในตระกูลเศรษฐี ต่อหลังจากชาตินั้น บาปจึงมีโอกาสให้ผลให้มาเกิดเป็นลูกคนยากจน เขาระลึกชาติได้เพียงชาติเดียวจึงทำให้เกิดความเห็นผิดไปว่าบุญไม่มีผล แล้วกล่าวสนับสนุนความเห็นของคุณาชีวกดังกล่าวแล้ว

๘. พระเจ้าอังคติราชพอพระทัย

เมื่อพระเจ้าอังคติราชได้ฟังคุณาชีวกกล่าวสอน และได้ฟังอลาตอำมาตย์ กับ วีชกะ...ชายเข็ญใจกล่าวสนับสนุนแล้ว พระเจ้าอังคติราชก็สรุปคล้อยตามคำสอนของคุณาชีวกได้ว่า

นรก สวรรค์..ไม่มี บุญ บาป...ไม่มี สุข ทุกข์...เกิดขึ้นเอง

สัตว์ทั้งหลายเวียนว่ายตายเกิดก็เพียง ๖๔ กัปเท่านั้น ก็จะบริสุทธิ์ได้เอง

ไม่ต้องขวนขวายทำความดีอะไร

ครั้นสรุปได้ดังนี้ จึงตรัสถามขึ้นมาว่า

"ตัวเราสู้หลงผิดทำความดีไว้มาก สงเคราะห์สมณพราหมณ์ สอนผู้อื่นให้ละชั่ว ทำดี และไม่แสวงหาความสุขจากกาม ต่อไปนี้ เราจะเลิกทำความดีทั้งหมด หันมาใช้ชีวิตอย่างสำราญและเลิกศึกษาข้อธรรมอย่างเด็ดขาด"

พระเจ้าอังคติราช ครั้นเสด็จกลับวังแล้ว ก็ทำอย่างที่พระองค์ประกาศไว้ คือ ใช้ชีวิตอย่างสำราญ แสวงหาความสุขจากกามคุณอย่างเต็มที่ ทรงละทิ้งพระราชกิจต่างๆ ไม่สนใจในการบริหารบ้านเมืองและไพร่ฟ้าประชาชนอีกต่อไป

๙. พระนางรุจา

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า พระเจ้าอังคติราชมีพระธิดาอยู่ ๑ พระองค์ คือพระนางรุจา พระองค์โปรดปรานพระธิดามาก ทรงรับสั่งให้ข้าราชบริพารดูแลพระธิดาอย่างใกล้ชิด อย่าให้ต้องได้รับความลำบาก

ตามปกติ พระธิดาจะเสด็จมาเฝ้าพระเจ้าอังคติราช พระบิดาทุกวัน ๑๔ ค่ำ แล้วพระบิดาก็จะพระราชทานทรัพย์ให้ทุกครั้ง เพื่อพระธิดาจะได้นำไปบริจาคทาน

พระนางรุจาทรงทราบข่าวเรื่องพระบิดากลายมามีความเห็นผิดจากทำนองคลองธรรม จากพี่เลี้ยงนางหนึ่ง พระนางทราบด้วยว่าขณะนี้พระบิดารับสั่งให้รื้อโรงทานทั้งหมดทิ้ง ก็สลดพระทัยและคิดอยู่เสมอว่า วันเข้าเฝ้าจะต้องกราบทูลถึงเรื่องนี้ว่าเท็จจริงประการใด และแล้วเมื่อถึงวัน ๑๔ ค่ำ พระนางก็ได้เข้าเฝ้าพระบิดา ก่อนเสด็จกลับก็ทวงถามถึงเงินที่เคยให้เพื่อบริจาคทาน

พระเจ้าอังคติราชทรงมองพระธิดา แล้วตรัสว่า

“ลูกทำลายทรัพย์สมบัติของพ่อมามากต่อมากแล้ว ต่อไปนี้เลิกเสียที”

เมื่อได้ยินดังนั้น พระนางรุจาก็แน่พระทัยว่า พระบิดาของพระนางนั้นเดินทางผิดเสียแล้ว

๑๐. สอนพระบิดา

พระนางรุจาทรงทราบดีว่า พระบิดาได้มาหลงผิดไป ก็เพราะอลาตอำมาตย์กับคุณาชีวกเป็นต้นเหตุ

"ข้าแต่พระบิดา" พระนางกราบทูล "แต่ก่อนพระองค์เคยเป็นคนฉลาด หลักแหลม แต่บัดนี้ไฉนกลายเป็นคนหลงผิดไปได้"

"ลูกหญิง" พระเจ้าอังคติราชตรัสเรียก

"เมื่อก่อนต่างหากที่พ่อหลงผิด แต่บัดนี้สิพ่อกลายมาเป็นคนฉลาด เรื่องนี้ต้องยกให้เป็นความดีของอลาตอำมาตย์กับท่านคุณาชีวก ที่สอนพ่อให้เข้าใจถึงหลักความจริง"

"ข้าแต่พระบิดา" พระนางรู้สึกสงสารพระบิดา "คุณาชีวกเคยบอกใช่ไหมว่า สัตว์ทั้งหลายบริสุทธิ์ได้เองเมื่อถึงเวลา ไม่ต้องบำเพ็ญเพียรแต่อย่างใด ถ้าอย่างนั้น การที่คุณาชีวกออกบวชก็ไร้ผล มิได้ช่วยให้เกิดความดีอันใด แล้วทำไมผู้คนจึงไปหลงบวชตามอยู่ได้เล่า"

พระเจ้าอังคติราชเมื่อถูกพระธิดาถามอย่างนี้ พระองค์ก็จนปัญญาที่จะตอบได้ จึงได้แต่ประทับนั่งนิ่ง

๑๑. อาจารย์เลว ศิษย์ก็เลว

พระนางรุจายังคงกล่าวเตือนพระบิดาต่อไปอีกว่า

"ข้าแต่พระบิดา บุคคลคบคนเช่นใด ก็ย่อมเป็นเช่นคนนั้น

คบคนดีก็ดีด้วย คบคนชั่วก็ชั่วด้วยเช่นกัน

ครูอาจารย์ก็เช่นกัน หากครูอาจารย์เลว ลูกศิษย์ก็จะเลวตาม"

"ข้าแต่พระบิดา ได้โปรดทอดพระเนตรดูลูกศรสิเพคะ ลูกศรอาบยาพิษก็จะทำให้แล่งเปื้อนยาพิษไปด้วย หรือไม่ก็ได้โปรดทอดพระเนตรดูใบไม้ห่อปลาเน่า ย่อมมีกลิ่นเหม็นไปด้วยฉันใด การคบคนชั่วก็พลอยทำให้เสียชื่อเสียงไปด้วย ฉันนั้น"

"ข้าแต่พระบิดา ซึ่งตรงกันข้ามกับการคบคนดี ย่อมพลอยทำให้มีชื่อเสียงไปด้วย เปรียบเหมือนใบไม้ที่ใช้ห่อของหอม ย่อมหอมตาม"

พระเจ้าอังคติราชยังคงนั่งนิ่งฟังพระธิดาตรัสสอน

ฝ่ายพระนางรุจาหยุดเว้นระยะไว้นิดหนึ่ง จากนั้นจึงได้กราบทูลต่อไปว่า

"คนเลว...ย่อมพาไปนรก ส่วนคนดี...ย่อมพาไปสวรรค์"

๑๒. วอนเทพเจ้า

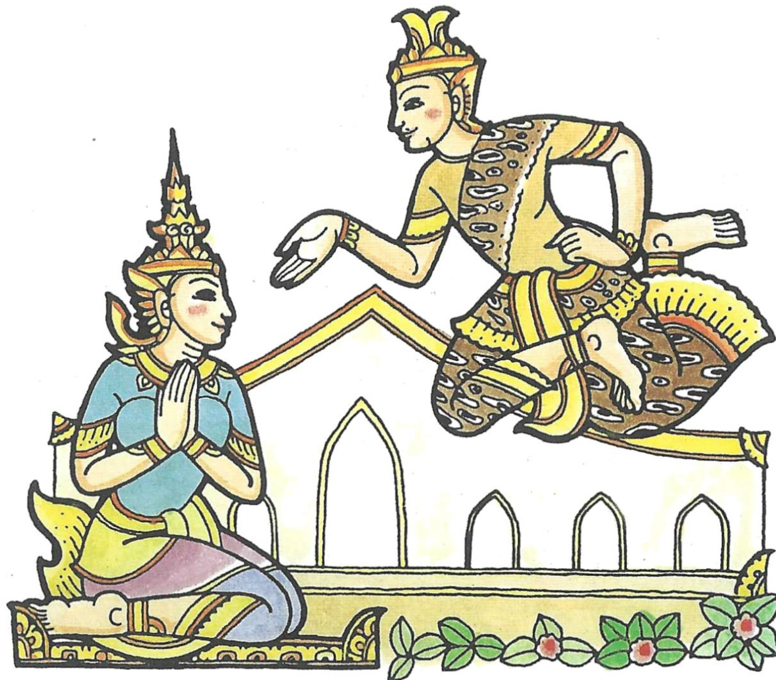
เมื่อเห็นพระบิดานั่งนิ่งเฉย พระนางรุจาพยายามชักเหตุผลต่างๆมาชี้แจงเพื่อให้พระบิดาคลายจากความเห็นผิดแต่ก็ไร้ผล เพราะพระเจ้าอังคติราชคงยังเชื่อมั่นอย่างนั้นอยู่ต่อไป พระนางรุจาก็ไม่ท้อถอย พระนางคิดหาอุบายอย่างอื่นต่อไป

ในที่สุด ก็ประนมมือขึ้นเหนือพระเศียรไหว้เทพเจ้าทั่วทิศ แล้วเปล่งพระวาจาว่า

"ในโลกนี้ มีสมณพราหมณ์ผู้ตั้งอยู่ในธรรม มีท้าวจตุโลกบาล และท้าวมหาพรหม

ข้าพเจ้าขออัญเชิญท่านทั้งหลายนั้นได้โปรดมาปลดเปลื้องพระบิดา ให้พ้นจากความเห็นผิดด้วยเถิด "ขอได้โปรดมาช่วยกลับใจพระบิดา ให้มามีความเห็นถูกต้องดุจเดิมเถิด"

พระนางรุจาเปล่งพระวาจาให้ได้ยินกันทั่ว พระเจ้าอังคติราชเองก็ได้ยิน แต่พระองค์ก็ยังไม่ทรงรู้สึกสำนึกพระองค์แต่ประการใด เพราะบัดนี้พระองค์ยังคงเชื่อในคำสอนของคุณาชีวกและคำบอกเล่าอลาตอำมาตย์ ซึ่งทำให้พระองค์มีความเห็นผิดอยู่ เป็นเหตุให้มัวเมาลุ่มหลงอยู่ในกามคุณ อันเป็นส่วนที่น่าปรารถนา น่าใคร่ ๕ ประการ คือ รูป เสียง กลิ่น รส และสิ่งสัมผัสทางกาย ที่น่าเพลินใจไปเสียแล้ว

๑๓. นารทพรหมมาช่วย

เสียงประกาศขอความช่วยเหลือของพระนางรุจา ได้ยินไปถึงท้าวมหาพรหมองค์หนึ่ง ชื่อ "นารทะ" นารทพรหมตรวจดูก็ทราบว่า พระนางรุจาต้องการความช่วยเหลืออย่างสำคัญ จึงเกิดเมตตาจิตคิดช่วยเหลือ จึงแปลงเพศเป็นฤาษีมายืนอยู่ในอากาศตรงหน้าพระเจ้าอังคติราชกับพระนางรุจา

ทันทีที่เห็น พระนางรุจาก็ดีพระทัยมาก รีบเสด็จลุกขึ้นประนมมือไหว้

ฝ่ายพระเจ้าอังคติราชแม้จะไม่สนพระทัยในตอนแรก แต่ต่อมาก็ไม่อาจประทับนั่งนิ่งอยู่ได้ จึงเสด็จลุกขึ้นไหว้ฤาษีเช่นกัน แล้วตรัสถามถึงเหตุผลที่มา

ฤาษีแปลงทราบดีว่า พระเจ้าอังคติราชไม่เชื่อว่าโลกหน้ามีจริง ต้องการจะให้พระองค์มีความเข้าใจถูก จึงกล่าวว่า

"อาตมาชื่อนารทะ มาจากพรหมโลก เมื่อก่อนเป็นมนุษย์เชื้อสายกัสสปโคตร"

ฤาษีแปลงยังกราบทูลด้วยอีกว่า ที่มาในครั้งนี้ก็มาตามเสียงเรียกขอความช่วยเหลือของพระนางรุจา พระธิดาผู้แสนดีของพระองค์

๑๔. พระเจ้าอังคติราชคลายความเห็นผิด

นารทพรหมพยายามอธิบายให้พระเจ้าอังคติราชเชื่อเรื่องทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ดุจเดิม และพร้อมทั้งอธิบายให้เชื่อว่า โลกหน้ามีจริงด้วย พระเจ้าอังคติราชจึงขัดคอว่าหากโลกหน้ามีจริง ขอให้ข้าพเจ้ายืมเงินสักก้อนหนึ่งเถิด แล้วค่อยไปเอาคืนในโลกหน้า

นารทพรหมเห็นเป็นโอกาสจึงกล่าวตอบว่า

"ขอถวายพระพร หากพระองค์มีศีล รักษาสัตย์ ได้เงินแล้วจะไปทำประโยชน์ อาตมาก็ยินดีให้ยืม แต่นี่อาตมารู้ดีว่าพระองค์ไม่มีศีล ไม่รักษาสัตย์ ชั่วช้าสารเลว ตายจากชาตินี้แล้วก็จะต้องไปเกิดในนรก ใครเล่าจะไปทวงเงินจากคนที่ตกนรก"

จากนั้นนารทพรหมก็ได้พรรณนาถึงโทษของนรกขุมต่างๆ จนพระเจ้าอังคติราชเกิดความกลัว ท่านยังได้แนะนำให้พระเจ้าอังคติราชเลือกคบนักปราชญ์และคนดีมีศีลธรรม ให้งดเว้นจากความมัวเมาในกามคุณ เพื่อว่าจะได้ไปเกิดในสวรรค์หลังจากตาย

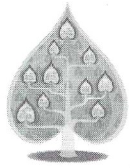
พระเจ้าอังคติราชค่อยๆพิจารณาตามจนในที่สุดก็กลับมามีความเห็นถูกตามเดิม พระนางรุจาทรงดีพระทัยมาก พวกชาวเมืองก็เช่นกัน แคว้นวิเทหะได้กลับมามีความสุขอีกครั้งหนึ่ง

ชาดกเรื่องนี้ให้คติว่า

ไม่ควรคบและเชื่อฟังคนพาล

ควรคบแต่นักปราชญ์ที่เป็นคนดีมีศีลธรรม

นิทานชาดกพระเจ้าสิบชาติ
หนังสือในโครงการ "ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก"
จัดพิมพ์เผยแพร่โดยธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม

ท่านที่เห็นคุณค่าประสงค์จัดพิมพ์เป็นธรรมบรรณาการ
โปรดติดต่อที่ธรรมสภา โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐, ๔๔๑๑๙๑๗

ธรรมสภา เลขที่ ๑/๔-๕ ถนนบรมราชชนนี เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐, ๔๔๑๑๙๑๗
ธรรมสภาได้รวมรวมหนังสือและสื่อธรรมไว้บริการแก่ท่านสาธุชน จากสำนักพิมพ์และสำนักปฏิบัติธรรมทั่วประเทศ ท่านที่สนใจเลือกชมได้ที่....
ศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา เลขที่ ๒-๖ ริมถนนบรมราชชนนี ก.ม.ที่ ๑๖ เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์ : (๐๒) ๔๔๑๑๖๐๔

สถาบันบันลือธรรม เป็นองค์กรเอกชนที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อสืบทอดและเผยแพร่พระพุทธศาสนาให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงตราบนานเท่านาน อันเป็นการสานต่อเจตนารมณ์ของ ท่านเจ้าคุณพระสุธรรมเมธี ป.ธ.๘ (นายบันลือ สุขธรรม) อดีตเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์ ผู้ให้กำเนิดธรรมสภา โดยมีพระเดชพระคุณ พระพรหมมังคลาจารย์ (หลวงพ่อปัญญานันทภิกขุ) เป็นองค์ประธานสถาบันบันลือธรรม

วัตถุประสงค์ของสถาบันบันลือธรรม

๑. เพื่อเผยแพร่พระพุทธศาสนา
๒. เพื่อปลุกสำนึกในการกระทำหน้าที่ของตน
๓. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม แก่เด็กและเยาวชน
๔. เพื่อส่งเสริมในการนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

กิจกรรมของสถาบันบันลือธรรม

- โครงการ **เด็กดีของสังคม** เรียนทุกวันเสาร์ ๐๘.๐๐ น. ถึง ๑๔.๐๐ น.
- โครงการ **พบพระ พบธรรม** ทุกวันเสาร์ ๑๕.๐๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น.
- โครงการ **อยู่กันด้วยความรัก** ช่วยเหลือผู้ยากไร้และผู้ต้องการความช่วยเหลือ
- โครงการ **อาสาพัฒนาชนบท** แก่วัดและโรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร
- โครงการ **จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ** เช่นวันเด็กแห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ และวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

สถาบันบันลือธรรม ได้รับการสนับสนุนจากธรรมสภาและศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา ท่านที่เข้าร่วมโครงการต่างๆดังกล่าว ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น สนใจติดต่อสอบถามได้ที่ สถาบันบันลือธรรม ๑/๔-๕ ถนนบรมราชชนนี เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐

พระชาติที่ ๘
เสวยพระชาติเป็นพระนารทพรหม

"ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก"
เป็นโอวาทที่ท่านพุทธทาสมอบไว้ให้แก่ทุกคน
เพื่อให้ช่วยส่งเสริม สนับสนุน
และปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่ยุวชน

หนังสือในโครงการ
ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก
ชุดทศบารมีนี้ มี ๑๐ เล่ม คือ

๑. พระเตมีย์

๒. พระมหาชนก

๓. พระสุวรรณสาม

๔. พระเนมิราช

๕. พระมโหสถ

๖. พระภูริทัต

๗. พระจันทกุมาร

๘. พระนารทพรหม

๙. พระวิธูรบัณฑิต

๑๐. พระเวสสันดร

เรื่อง/เรียบเรียง อาจารย์บรรจบ บรรณรุจิ

ภาพประกอบ ไพบูลย์ อินทรศรี

เพิ่มสีสัน อภิชาติ แจ่มจันทร์

จัดพิมพ์เผยแพร่

974-453-775-2

โปรดช่วยสมทบค่าจัดพิมพ์หนังสือ ชุดทศบารมี : พระชาติที่ ๘ เสวยพระชาติเป็นพระนารทพรหม เล่มนี้ ในราคา **๓๐** บาท
ธรรมสภาขอกราบอนุโมทนาแด่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ เยาวชนทุกท่านที่ร่วมสนับสนุนและอุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้